

200702510/1.

Datum uitspraak: 15 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/12086 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 maart 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 april 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appellant klaagt dat de rechtbank, door te overwegen dat hij vermoedelijk niet zal voldoen aan de voorwaarden van de in het coalitieakkoord aangekondigde pardonregeling en dat de staatssecretaris daarom geen aanleiding heeft hoeven zien om van zijn inbewaringstelling af te zien, heeft miskend dat hij een eerste asielaanvraag voor 1 april 2001 heeft ingediend en dat hij geen strafblad heeft. Bovendien heeft de rechtbank miskend dat niet zeker is dat in de uiteindelijke regeling geen ruimte bestaat voor vergunningverlening in geval van een tijdelijk verblijf in het buitenland, aldus appellant.

2.1.1. In het coalitieakkoord van 7 februari 2007 (TK 2006-2007, 30891, nr. 4, blz. 35) (hierna aan te duiden als: het regeerakkoord), is in onderdeel 6 van de paragraaf over het immigratiebeleid vermeld dat er, om op korte termijn de nalatenschap van de oude Vreemdelingenwet af te wikkelen, een regeling komt in het kader waarvan ambtshalve een verblijfsvergunning wordt verleend aan personen die aan de nader in dit onderdeel opgesomde objectieve criteria voldoen.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder is gebleken (zie uitspraak van 8 mei 2007 in zaakno. 200702018/1; ter voorlichting van partijen aangehecht) hanteert de staatssecretaris met ingang van 22 februari 2007 de vaste gedragslijn dat in verband met de vast te stellen pardonregeling vreemdelingen die voldoen aan de navolgende voorwaarden, niet in bewaring worden gesteld dan wel, voor zover zij vóór die datum reeds in bewaring waren gesteld, niet langer in bewaring worden gehouden. Bedoelde voorwaarden luiden als volgt:

- a. de vreemdeling heeft vóór 1 april 2001 een eerste asielaanvraag ingediend;
- b. er bestaan ten aanzien van de vreemdeling geen contra-indicaties van openbare orde, waarbij wordt uitgegaan van de in artikel 67, eerste lid,

aanhef en onder b tot en met e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) vermelde voorwaarden voor ongewenstverklaring en het terzake daarvan gevoerde beleid, dat is vastgelegd in de Vreemdelingencirculaire 2000. Voor het bestaan van deze contra-indicaties is niet noodzakelijk dat de vreemdeling daadwerkelijk ongewenst verklaard is;

- c. niet aantoonbaar is dat de vreemdeling buiten Nederland heeft verbleven. Een kort bezoek aan het buitenland wordt de vreemdeling niet tegengeworpen.

Het onderzoek of de op de voet van artikel 50 van de Vw 2000 staande gehouden dan wel overgedragen vreemdeling aan deze voorwaarden voldoet, wordt in de gevallen waarin die staandehouding of overdracht dateert van na 22 februari 2007 verricht binnen de voor de ophouding van de vreemdeling geldende maximale termijn. In geval een vreemdeling reeds voor die datum in bewaring is gesteld, geldt als uitgangspunt dat bedoeld onderzoek binnen 14 dagen na genoemde datum alsnog wordt verricht.

2.1.3. Niet in geschil is dat appellant, nadat hij in Nederland was uitgeprocedeerd, op 30 oktober 2006 naar België is gereisd, waar hij een asielaanvraag heeft ingediend. Op 7 maart 2007 is hij door de Belgische autoriteiten overgedragen aan Nederland. Nu aldus vaststaat dat appellant in België heeft verbleven, terwijl zijn verblijf daar zich niet heeft beperkt tot een kort bezoek, is zijn inbewaringstelling niet in strijd met de hiervoor onder 2.1.2 vermelde vaste gedragslijn die de staatssecretaris hanteert bij de beoordeling of in het licht van de nog vast te stellen pardonregeling aanleiding bestaat af te zien van inbewaringstelling van de betrokken vreemdeling. Aan de omstandigheid dat volgens appellant een niet te verwaarlozen kans bestaat dat hij in aanmerking zal komen voor het generaal pardon kan, nog daargelaten dat enig concreet aanknopingspunt voor die verwachting ontbreekt, niet de door appellant gewenste betekenis worden gehecht. Omtrent de criteria die uiteindelijk in de te treffen pardonregeling zullen worden opgenomen, bestaat eerst duidelijkheid nadat die regeling is vastgesteld. De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

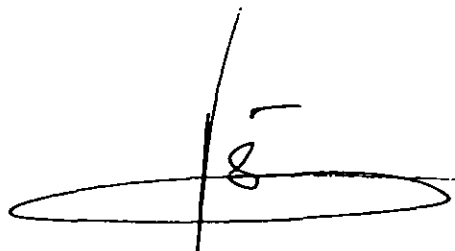
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 mei 2007

480

Verzonden: **15 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A Maatregel van bewaringV-nummer :
IND-nummer : 0003.18.8025

Piketadvocaat : G.J.W.M. Kipping Tel: 06-48070293

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(m)(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Guinee
Nationaliteit : Onbekend

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
() veroordeeld is terzake misdrijf
() ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
() zich niet aangemeld heeft bij de korpchef
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
() zich bedient van een of meerdere aliases
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
(X) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):
() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.
omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Hoogerheide

Datum: 07-03-2007

Tijd: 15:58 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

B.A.J.L. Brouwer,
adjutant der Koninklijke Marechaussee.

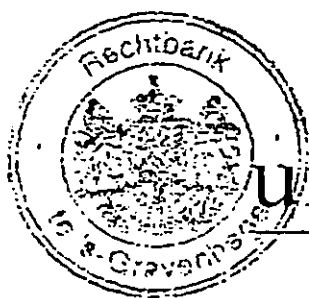
Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/12086 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op 1
van Guinese nationaliteit,
thans verblijvende in het Huis van Bewaring te Tilburg,
Justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. G.J.W.M. Kipping, advocaat te Breda;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister van Justitie

verweerder,

vertegenwoordigd door de heer D.A. Riezebos, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 7 maart 2007 is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 19 maart 2007 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 26 maart 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. J.A. Tegenbosch, waarnemend gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Zaaknummer: Awb 07/12086 VRONTN/CM

blad 2

Namens eiser is gesteld dat bewaring onrechtmatig is.

Naar de mening van (de gemachtigde van) eiser diende de in België ingediende asielaanvraag te worden overgenomen door Nederland, en is, nu dit niet is gebeurd, eiser niet is medegedeeld dat verweerder de aanvraag niet kan dan wel wil overnemen en eiser, ondanks dat hij in zijn gehoor heeft aangegeven dat hij in België een aanvraag heeft ingediend, evenmin in de gelegenheid gesteld alsnog een aanvraag in te dienen, het interstatelijk rechtsbeginsel geschonden. Bovendien is voor eisers inbewaringstelling geen toestemming aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) gevraagd, hetgeen vereist is bij een lopende asielaanvraag, en heeft de daarop benodigde belangenafweging evenmin plaatsgevonden. Eiser verwijst dienaangaande naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, d.d. 19 februari 2007 (Awb 06/62712).

Verweerder stelt zich op het standpunt dat een asielaanvraag ingediend bij andere autoriteiten niet automatisch wordt overgenomen en dat het aan eiser is om een aanvraag in te dienen blijkens het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Voorts stelt verweerder dat eiser niet zonder belangen te wegen in bewaring is gesteld en verwijst daarbij naar het artikel 59 Vw 2000 gehoor en de maatregel van bewaring.

De rechtbank overweegt als volgt.

Blijkens de Dublinverordening, een overeenkomst betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend, die op 18 februari 2003 in werking is getreden, wordt door de overname van eiser door Nederland het in België ingediende verzoek door Nederland overgenomen. In de praktijk komt dit er op neer dat de betreffende vreemdeling wordt overgenomen en in de gelegenheid wordt gesteld een asielverzoek in te dienen. Niet in geschil is dat dit niet is gebeurd. Dat eiser op 7 maart 2007 noch korte tijd daarna in de gelegenheid is gesteld een aanvraag in te dienen, maakt de bewaring, naar het oordeel van de rechtbank, niet onrechtmatig. Verweerder dient eiser alsnog in de gelegenheid te stellen een aanvraag in te dienen en hem daarvoor de benodigde formulieren te doen toekomen. Voorts acht de rechtbank van belang dat indien van de datum van 7 maart 2007 dan wel enige datum kort daarop dient te worden uitgegaan als datum van asielaanvraag, de termijn van zes weken als genoemd in artikel 59, vierde lid, Vw 2000, die de bewaring mag duren indien een asielaanvraag is ingediend, nog niet is verstreken.

De rechtbank volgt voorts (de gemachtigde van) eiser in zijn stelling dat indien de asielaanvraag in behandeling was genomen voorafgaande aan eisers inbewaringstelling toestemming aan de IND had moeten worden gevraagd. Blijkens bestendige jurisprudentie maakt het enkele ontbreken van toestemming vooraf van de IND voor een inbewaringstelling die op zichzelf voldoet aan de daaraan in artikel 59 Vw 2000 gestelde eisen, de daarop aansluitende bewaring echter niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van een dergelijke onevenwichtigheid is naar het oordeel van de rechtbank in casu niet gebleken. Niet in geschil is dat voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren en dat aan de actualiteit van die gronden ten tijde van de zitting niet was afgedaan. Voorts is gesteld noch gebleken dat het tijdverloop tussen de inbewaringstelling en de kennisgeving daarvan aan de IND lange tijd heeft geduurd en dat de IND na ontvangst daarvan geen blijk heeft gegeven van bezwaren tegen de inbewaringstelling. Tevens is, indien van de datum van 7 maart 2007 dan wel enige datum kort daarop dient te worden uitgegaan als datum van asielaanvraag, de termijn van zes weken als genoemd in artikel 59, vierde lid, Vw 2000, die de bewaring mag duren indien een asielaanvraag is ingediend, nog niet verstreken. Tenslotte

Zaaknummer: Awb 07/12086 VRONTN/CM

blad 3

is vooralsnog niet gebleken dat er geen zicht op uitzetting is. Gelet hierop faalt het beroep van (de gemachtigde van) eiser op de overgelegde uitspraak.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn derhalve naar het oordeel van de rechtbank in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

In deze zaak is de vraag of de in de maatregel opgenomen gronden de maatregel van bewaring kunnen dragen niet ter discussie gesteld. Het vorenstaande betreft niet de toepassing van voorschriften van openbare orde, die ambtshalve in de beoordeling moeten worden betrokken. Derhalve kan de rechtbank zich hierover niet uitlaten.

De gemachtigde van eiser stelt zich op het standpunt dat eiser twee keer eerder in bewaring is gesteld, deze bewaringen zijn opgeheven en dat er thans geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn om eiser opnieuw in bewaring te stellen. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Blijkens bestendige jurisprudentie behoort de rechtbank, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt.

Op eiser rust de rechtsplicht Nederland te verlaten. Deze verplichting brengt onder meer met zich dat hij actieve en volledige medewerking dient te verlenen aan het verkrijgen van de voor zijn vertrek benodigde documenten. Voorts is het eiser die bij uitstek beschikt over de voor de vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit benodigde gegevens en op wie de verplichting ligt om belemmeringen voor die vaststelling zo mogelijk weg te nemen.

De rechtbank is gebleken dat verweerder op 12 maart 2007 een laissez-passer aanvraag voor Guinee naar de laissez-passer afdeling van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) heeft verzonden, dat de ontvangst daarvan op 14 maart 2007 is bevestigd en dat deze op 21 maart 2007 is doorgezonden naar de autoriteiten van Guinee. Geen grond wordt gezien voor het oordeel dat bij voorbaat dient te worden aangenomen dat de Guinese autoriteiten niet bereid zijn een laissez-passer te verstrekken, indien eiser zijn juiste en volledige gegevens verstrekt. Zoals reeds hiervoor is overwogen is het aan eiser om identiteits- en nationaliteitsgegevens te verstrekken. Bij gebreke van vorenbedoelde medewerking bestaat geen grond voor het oordeel dat zicht op uitzetting thans ontbreekt. Verweerder kon derhalve in redelijkheid tot het oordeel komen dat zicht op uitzetting niet ontbreekt.

Met betrekking tot de stelling dat geen zicht op uitzetting van eiser bestaat, nu hij onder de toekomstige pardonregeling valt, welke regeling ook geldt voor mensen die via de Dublinverordening zijn teruggekomen, overweegt de rechtbank als volgt.

Niet in geschil is dat eiser Nederland tijdelijk heeft verlaten door naar België te gaan. De definitieve criteria van de pardonregeling zijn nog niet bekend, maar in het coalitieakkoord, waarin criteria zijn opgenomen waaraan personen zeer waarschijnlijk moeten voldoen willen zij in aanmerking komen voor de nog vast te stellen pardonregeling, is als voorwaarde opgenomen dat de vreemdeling Nederland niet heeft verlaten. Naar het oordeel van de rechtbank strekt het, mede gelet op het vorenstaande, op dit moment te ver om te zeggen dat eiser onder de toekomstige nog vast te stellen pardonregeling zal vallen en bestaat er zicht op uitzetting.

Zaaknummer: Awb 07/12086 VRONTN/CM

blad 4

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat verweerder in redelijkheid de maatregel van bewaring aan eiser op kon leggen.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.R. van der Winkel en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op

2 APR 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 2 APR 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Baronie Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
(2079) - 6 APR 2007	
ZAANKR.	200702510
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 20119
 2500 EA DEN HAAG
 per fax: (070) 365 13 80
 (2 pag. incl. prood.)

Breda, 6 april 2007
 onze referentie: 20070241 / GK / gk
 e-mail direct: info@baronie-advocaten.nl
 uw referentie:
 inzake: Hoger beroep vreemdelingenbewaring var

Geachte heer, mevrouw,

1. Inleiding

- 1.1 Appellant is , dan wel , geboren op , van Guineese nationaliteit. Appellant kiest voor deze zaak woonplaats te (4818 PG) Breda aan de Baronielaan 161 ten kantore van mr. G.J.W.M. Kipping, die door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo, d.d. 2 april 2007 (Awb 07 / 12086; productie 1).
- 1.2 Het beroep van appellant richtte zich tegen het besluit van 7 maart 2007, waarbij appellant in vreemdelingenbewaring is gesteld. Verweerder is de staatssecretaris van Justitie. Het IND-nummer van appellant is 0003.18.8025. Het V-nummer van appellant is
- 1.3 Zodra de Raad voor de Rechtsbijstand op uw last een toevoeging heeft verstrekt wordt u hiervan een kopie toegezonden.
- 1.4 Hierna worden de grieven van het hoger beroep nader uiteengezet. Daarbij wordt voor de duidelijkheid zoveel mogelijk de volgorde van de overwegingen in de uitspraak aangehouden. Appellant handhaaft al hetgeen hij eerder in de procedure naar voren heeft gebracht, voor zover daar in het kader van de onderhavige hoger beroepsprocedure niet op wordt teruggekomen.
- 1.5 Appellant is van mening dat er in onderhavige procedure 'vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven', zoals in het

Advocaten:
 mr G A P Avontuur
 mr M J E M Edelmann, *tegenwoordig mediator*
 mr G J W M Kipping
 mr C S de Lange
 mr W J G Schröder

Baronielaan 161, 4818 PG Breda T 076 - 522 23 46
 F 076 - 522 12 15 E info@baronie-advocaten.nl W baronie-advocaten.nl

Baronie Advocaten

F. Jabbie (F. Diaby)
0003.18.8025
hoger beroep habeas corpus

parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellant derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 Vreemdelingenwet. Hierbij is in het bijzonder van belang de beantwoording van de vraag of verweerder artikel 44, tweede lid, Vreemdelingenwet (hierna: Vw) onverkort moet toepassen als verweerder op grond van voortschrijdend inzicht concludeert dat in een eerdere procedure een fout standpunt is ingenomen op grond waarvan fout beslissingen zijn genomen.

2. Feiten

- 2.1 Appellant diende op 18 maart 2000 een asielaanvraag in. Bij beschikking van 8 juli 2002 werd deze aanvraag afgewezen. Het tegen de afwijzing van de asielaanvraag ingediende beroepschrift werd door de rechtbank te 's Hertogenbosch bij uitspraak van 3 september 2003 (verzonden op 23 september 2003) ongegrond verklaard. Het tegen de vermeende ambtshalve weigering van een amv-vergunning ingediende bezwaarschrift is door de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's Hertogenbosch bij uitspraak van 11 oktober 2005 niet-ontvankelijk verklaard, omdat nooit een beslissing ten aanzien van de amv-vergunning was genomen. Voor zover bekend zijn geen verdere verblijfsprocedures meer gevoerd.
- 2.2 Appellant verbleef eerder in vreemdelingenbewaring van 27 augustus 2005 tot 12 januari 2006. De vreemdelingenbewaring werd opgeheven vanwege onvoldoende voortvarend optreden door de Nederlandse staat.
- 2.3 Appellant reisde op 30 oktober 2006 met de trein naar België en diende daar om een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Hij is dezelfde dag nog aangehouden door de Belgische politie. Deze heeft appellant op 7 maart 2007 overgedragen aan de Nederlandse Koninklijke Marechaussee.
- 2.4 Naar aanleiding van de uitspraak van de bestreden uitspraak van de rechtbank te Almelo heeft verweerder appellant alsnog in de gelegenheid gesteld te worden gehoord in verband met zijn nieuwe asielaanvraag. Dit gehoor zal plaatsvinden op 12 april 2007.

3. Grief 1

- 3.1 Deze grief richt zich tegen de volgende overweging van de rechtbank:
"Naar het oordeel van de rechtbank strekt het, mee gelet op het vorenstaande, op dit moment te ver om te zeggen dat eiser onder de toekomstige nog vast te stellen pardonregeling zal vallen en bestaat er zicht op uitzetting."

Baronie Advocaten

F. Jabbie (F. Diaby)
0003.18.8025
hoger beroep habeas corpus

- 3.2 Appellant heeft in beroep gemotiveerd betoogd dat hij in aanmerking komt voor verblijf op grond van het generaal pardon. Appellant voerde hiertoe aan, dat hij een eerste asielaanvraag heeft ingediend voor 1 april 2001 en dat hij geen strafblad heeft.
- 3.3 De rechtbank is van mening dat zicht op uitzetting bestaat omdat de precieze criteria nog moet worden vastgesteld. Uit verzoek om aanhouding van verweerder bij brief d.d. 9 maart 2007 aan de rechtbank te 's Hertogenbosch in een vreemdelingenrechtelijke beroepsprocedure blijkt echter dat verweerder op dit moment slechts twee criteria als uitgangspunt neemt om "uit hoofde van procesefficiëntie" de rechtbank te verzoeken het beroep in die procedure aan te houden (productie 2).
- 3.4 Verweerder hanteerde daarbij als criteria dat een eerste asielaanvraag moest zijn ingediend voor 1 april 2001 en dat ten aanzien van de vreemdeling geen contra-indicaties om reden van criminaliteit of oorlogsmisdrijven bestaan. Appellant voldoet aan deze criteria. Nu verweerder de Tweede Kamer der Staten-Generaal recent heeft toegezegd eind mei met een precieze invulling van de pardonregeling te komen bestaat op dit moment geen zicht op uitzetting. Het enkele feit dat het in die zaak (vermoedelijk) niet ging om vreemdelingenbewaring, maar om een verblijfsprocedure maakt dit niet anders.
- 3.5 Daarbij wordt benadrukt dat in het geheel niet zeker is of in de uiteindelijke regeling zal worden vastgesteld dat vreemdelingen Nederland tussentijds niet kortstondig mogen hebben verlaten en evenmin wat het moet betekenen als Nederland de verantwoordelijkheid voor de procedure van de vreemdeling opnieuw op zich heeft genomen. Ook is in de regeringsverklaring het begrip noodopvang ruim omschreven.
- 3.6 Gelet op het vorenstaande kan de motivering van de rechtbank de bestreden uitspraak op dit punt dan ook niet dragen en de grief dient tot vernietiging van de aangevallen uitspraak te leiden. Verweerder kon in redelijkheid niet oordelen dat op dit moment zicht op uitzetting bestaat. Daarbij moet er ernstig mee rekening worden gehouden dat na gedwongen uitzetting van appellant achteraf zou blijken dat hij wel degelijk voor verblijf op grond van het generaal pardon in aanmerking kwam.
4. **Conclusie**
- 4.1 Gelet op het vorenstaande kan worden geconcludeerd dat de bestreden uitspraak in strijd is met geschreven en ongeschreven rechtsregels.

Baronie Advocaten

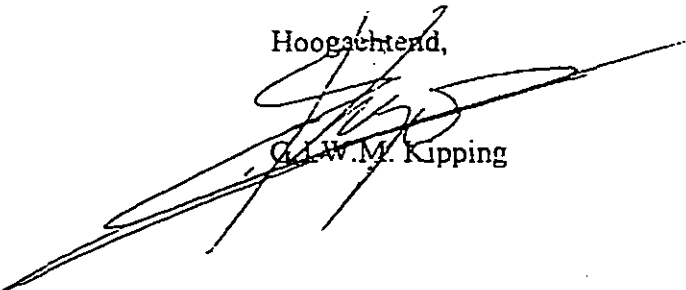
F. Jabbic (F. Disby)
0003.18.8025
hoger beroep habeas corpus

waaronder in iedere geval de Vreemdelingenwet en de Algemene wet bestuursrecht.

- 4.2 Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellant uw Afdeling derhalve:
- dit hoger beroepsschrift gegrond te verklaren;
 - de opheffing van de maatregel tot vrijheidsontneming ex artikel 59 Vw te bevelen;
 - het verzoek om schadevergoeding toe te wijzen;
 - verweerder te veroordelen in de door appellant gemaakte proceskosten.

Afschrift hiervan zend ik aan de gemachtigde van verweerder.

Hoogachtend,

G.J.W.M. Kipping